

faber. Den Indvending, Udvalget havde mod den Frist, der var foreslaaet af Regjeringen, gik nærmest ud paa, at man ikke ansaa den sidste December for hensigtsmæssig af Hensyn til Terminens Nærhed. Det, Udvalget nu har foreslaaet, er den 31te Marts, hvorved denne Indvending ikke længer kan gjøres gjældende. De øvrige Ændringsforslag til § 4 ere ikke af stor Betydning. I Genhold til Bemærkninger, der fremkom under 2den Behandling, have vi rettet „Kurser“ til „Kjøberturser“, og vi have opaget en ny Post, nemlig Posten om tvivlsomme Debitorer som Noget, Regnskabet ogsaa skal indeholde Oplysning om. Det er nemlig nu i mange Tilfælde saaledes, at Sparekasserne i deres Regnskaber opføre Debitorer som fuldgyltige Fordringer, nagtet disse i Virkeligheden ere tvivlsomme, maaske endog saa ueholdelige. At slige Fordringer blive staaende fra Mar til andet og besvære Sparekassernes Bogføring og forvanske deres Status, er i Virkeligheden ikke usseligt; men naar denne Post bliver optagen, vil Revisionen have en Anledning til efterhaanden at rense slige fingerede Poster ud af Sparekassernes Regnskaber. — Ændringsforslaget under Nr. 33 er foranlediget ved en Genstilling af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), der mente, at 2 Maanedere vilde være temmelig knap Tid for Sparekasserne til Afslæggelse af Regnskaberne efter Afslutningen; det er nu foreslaaet, at Sparekassen skal have 3 Maanedere fra Afslutningsdagen til Regnskabets Overtagelse til Revisionen. — Forslaget til § 6 er ogsaa væsentlig af redaktionel Karakter. De Fordringer, som dette Ændringsforslag indeholder, gaa væsentlig ud paa, at det i Genhold til Antydninger fra den høitærede Indenrigsminister nu udtrykkelig siges, at Indstilling til Rævet foranstaltet af Indenrigsministeren. Vi have erkjendt, at det var en Mangel ikke at have nogen saadan Bestemmelse i Lovforslaget og derfor anset det som en Forbedring, at det udtrykkelig bliver sagt. I Slutningen af Forslaget til § 6 er tilføjet en Bestemmelse om Ansvar for Bestyrelsen til Straf eller Erstatning. Det kunde nemlig, saaledes som Paragrafen oprindelig var affattet, maaske omtvistes, om Rævnets Decision kunde gaa ud paa at paalægge Bestyrelsen Erstatningsansvar. Det har ganske vist ikke været Meningen, men vi have dog ikke anset det for overflødig udtrykkelig at fremhæve, at, forsaavidt der i Anledning af Decisionen bliver Tale om Ansvar til Straf eller Erstatning, er det Noget, der efter almindelige Regler maa gjøres gjældende ved Domstolene. Decisionen kommer altsaa kun til at afgjøre, om Regnskabet kan passere eller ikke passere. Hvis Decisionen gaar ud paa, at Regnskabet godkjendes, er Sagen forbi; men hvis den gaar ud paa, at Regnskabet ikke kan passere, maa de yderligere eksekutive Skridt foregaa ad Rettsvei. — Ved § 8

har Flertallet foreslaaet, at de to første Linier forandres saaledes, at der ikke i Paragrafen bliver gjort noget Forsøg paa at angive, ad hvilke Veie en Underbalance maa komme til Inspektørens Kundskab. Det synes nemlig i og for sig at være ligegyldigt, hvorledes Inspektøren kommer til Kundskab om Underbalancen; det, som det væsentlig kommer an paa, er, at Underbalancen er tilstede. De næste Ændringsforslag til samme Paragraf have til Hensigt at gjøre det klart, at Sparekassenspektøren ligesom ogsaa Rævet, forsaavidt Sagen naaer dertil, have frit og selvstændig at afgjøre, om Sparekassen har den paagjældende Underbalance eller ikke, uden i den Henseende at være bunden til de Regler, der findes i § 4. Det vil være klart, at en Følge af denne Bestemmelse er, at selve § 4 med sin detaillerede Affattelse ikke længer har den Betydning, som den tidligere havde, naar man deraf kunde slutte, at Underfølgelse af Underbalance skulde være frnyttet til de forstjellige Maalestokke, der ere opstillede; nu bliver det en almindelig fri Underfølgelse, om Sparekassen er solvent eller ikke. Ændringsforslaget under Nr. 37 er en rent formel Ændring, som er foranlediget ved det Ændringsforslag, der er stillet til § 6; da det derefter er Indenrigsministeren, der forelægger Sagen for Rævet, vil det ikke være korrekt her i § 8 at sige Sparekassenspektøren, thi han kan jo kun indbringe det gennem Indenrigsministeren, som saaledes vil have at indbringe det for Rævet. — Ændringsforslaget under Nr. 38 til samme Paragraf er ogsaa foranlediget ved en Genstilling fra den høitærede Indenrigsminister og gaar ud paa, at Rævnets Kjendelse alene bør rettes paa, om Underbalancen er tilstede eller ikke. Spørgsmaalet, om Sparekassen saa paa Grund af denne Underbalance skal standses, bliver et administrativt Spørgsmaal, som sættes i Værk af Sparekassenspektøren. — Ændringsforslaget under Nr. 39 er rent formelt en Følge af den nu omhandlede Ændring. Det sidste Ændringsforslag, der er stillet af det samme Flertal, er en Ændring i § 12, andet Stykke, hvor der er foreslaaet udtrykkelig at fremhæve det, der dog maaske vilde have fulgt af sig selv, at Sparekassernes Bestyrelser selvfølgelig ikke kunne drages til Ansvar, uden at de almindelige Betingelser for Ansvaaret ere tilstede, saa at de Medlemmer af Bestyrelsen, hvem den paagjældende Feil ikke kan tilregnes, selvfølgelig ikke kunne drages til Ansvar; men et æret Medlem her i Thinget har reist Tvivl om, hvorvidt den Redaktion, der oprindelig var foreslaaet af Udvalget, var tilstrækkelig klar i den Henseende, og skjøndt jeg, som sagt, tror, at der ikke praktisk vil være Tvivl derom, kan det dog ikke skade, at det kommer fuldstændig klart frem, saaledes som det er tilfjttet ved Ændringsforslaget under Nr. 42. — Hermed er jeg færdig med de Forslag, som nærmest vedkomme mig, nemlig de